

„**T**ak už víte, jak se dělá med?“ zeptala se Brumdy a Čmeldy maminka, když jim ukázala medovou práci.

„Aby ne,“ řekli oba najednou. „Uvidíš, jakou uděláme dobrotu.“

„Jenže to není všechno,“ povídá maminka. „Musím vám ukázat, z kterých květů se med dělá. A taky jedovatky, z kterých se dělat nesmí.“ Kluci viděli hořký jetel, vlčí jahodu, černý mák a matonohu. Poznali bláznivou třešeň, čertův pantoflíček, naháče a hadí víno. Maminka jim ukázala všechny jedovatky, až na jednu. Na jedovatou azalku zapomněla.

Čmelácci si pěkně vyfoukali kožíšky, aby jim na nich držel kvítkový prášek, a pustili se do práce. Léтали a bzučeli s kožíšky do kouřova obalenými. Čmelda sbíral růžový prášek z mateřídoušky a voněl na kus cesty. Brumda byl z akátových květů žlutý jako pampeliška. Ale pak si vybral, kdoví proč, jedovatou azalku.

Když nanosili kopeček sladkého prášku, začali dělat med. To bylo vůně! A ta nádhera! Vždyť průhledná sladkost se docela podobala jantaru. Kluci lízali a dávali do hrnečků. Pak zase ochutnávali, kdo má nejdobřejší. Čmelda měl dobrotu velkou na dvě čmeláčí bručení, ale nejdobřejší měl Brumda. A protože měl nejdobřejší, jedli nejvíc tu jeho. Nakonec zavolali maminku, aby si šla líznout, a hrdě se postavili k hrnečkům.

„Uhm, moc dobrý. Moc se vám povedl,“ pochvalovala maminka. Z Brumdova hrnečku si nabrala ještě jednou a zkoušela na jazyku chuť. Dlouho zkoušela a povídá:

„Kluci, snad jste tenhle med nejedli?“

„Jedli. A ze všeho nejvíc.“

„Pětranná hodino! Brumdo, pojď mi ukázat kytičku, z které jsi ho dělal. Vypadá to na jedovatou azalku.“ Jenže Brumda už nemohl. Rozbolela ho hlavička a břicho a Čmeldu taky. Maminka je uložila do postýlek a letěla honem za starým sršánem.

„To jsou věci, to jsou věci,“ povídá sršán a začal hledat medicínu. „Tak nevím, jestli meduňku, svatojánskou bylinu a nebo kafráček. Nejlepší bude asi kafráček.“ A dal mamince celý pytlík.

Doma maminka uvařila z kafráčku čaj. Brumda s Čmeldou vypili každý dva hrníčky a usnuli. Maminka celou noc nezamhouřila strachy oko. Ale ráno už bylo zase hej. Kluci vyskočili z postýlek jako rybky. Usmívali se na maminku a letěli sbírat nový prášek. Jen jedovatkám se vyhýbali obloukem.